Parašė zvejams.lt
Trečiadienis, 22 Birželis 2011 22:35

Apie museliavimą žinau ne daugiau, nei dauguma meškeriotojų, kurie nėra bandę žvejybos su museline. Kažkaip mūsuose muselinė ne tokia populiari kaip antai Danijoje, Anglijoje, Rusijoje ar net kaimyninėje Latvijoje. Bet va su bendra žvejų nuomone apie muselininkus susidūriau. Ta nuomonė nėra tokia gera iš pirmo žvilgsnio, neva - muselininkai "pasikėlę". Visokių yra, visokių reikia... kažkaip per daug dėmesio į tas kalbas nekreipdavau. Tik neseniai kai kurie įvykiai paskatino apie muselininkų nusistatymą užklausti pačių muselininkų. O buvo taip... Vienoje tokioje žvejų pokalbių vietelėje internete, t.y. žvejų konferencijose radau pasiteiravimą apie "Šapalo" taurę. Kadangi nežinojau, kas per renginys, tai elementariai ir paklausiau. Man buvo atsakyta, kad jei nežinau, tai ir nereikia, o jei organizatoriai norės, tai patys viešai paskelbs (komentaro autorius muselininkas Mindaugas Banelis). Pajuokavau, sakau, tai ką... čia tik išrinktiesiems muselininkams? Atsakė - tik išrinktiesiems. Na ir prasidėjo - Mindaugas susilaukė keleto gana aštrių komentarų apie "pasikėlusius" muselininkus. Vėliau aistros nurimo, bet dar prisiminiau kaip dėl to pačio "pasikėlimo" žvejai užsipuolė Tomą Kolesinską (Aplinkos ministerija, klubas "Pagavai - paleisk"). Pamaniau - na, nejaugi iš tikrųjų muselininkai save laiko aukštesniu luomu. Nutariau akis į akį šnektelt apie tai ir apie daugelį kitų dalykų nors su vienu muselininku. Toli ieškoti nereikėjo, Klaipėdoje vienas žinomiausių muselininkų - Audrius Jakštas (Aisės vadovas), tad pas jį ir nuskuodžiau.

Kiek žinau, žvejojate ir kitais būdais, bet kuo vis gi taip žavi būtent museliavimas?

Audrius: Pats tas procesas žūklės skiriasi nuo visų kitų, žvejas mato patį kibimą, mato kaip atplaukia žuvis, kaip paima muselę, pats procesas daug emocianalesnis. Masalas yra mažytis, tai irgi dalis žavesio - mažu masalu galima pagauti didelę žuvį. Be to muselinės masalas yra artimiausia kopija gyvo masalo - vabzdžio. Pavyzdžiui, blizgės nepadarysi idealiai panašios į muselę, voblerio judesių taip pat neįmanoma idealiai atkartoti tokių, kaip žuvelės. O muselę, nešamą srovės, žuvis griebia nuo vandens paviršiaus. Dirbtinę muselę srovė lygiai taip pat neša, kaip ir tikrą.

Dar žvejai dažnai teigia, kad museliaujant laimikių bus kur kas mažiau nei gaudant su kitais žūklės būdais. Kokia jūsų patirtis?

Audrius: Vienodai. Vienodai reikia mokėti ir su spiningu žvejoti ir su museline. Muselinei gal

daugiau reikia praktikos. Bet mokantis gerai žvejoti su museline kibimų patirs vienodai tiek , kiek gerai mokantis gaudyti su spiningu.

Kalbant apie praktiką. Viename žurnale skaičiau Jūsų straipsnį, kuriame teigiate, kad norint išmokti žvejoti su museline, būtinas mokytojas.

Audrius: Vien spauda ir vaizdajuostės neišmokys. Pradedantis muselininkas gali padaryti kai kurių esminių klaidų, kurios jam atsilieps vėliau. Pavyzdžiui kokį nors judesį neteisingą išmoksta, kuris gadina tolimesnį procesą. Tas klaidas gali pamatyti tik patyręs muselininkas.

Kokia Literatūra naudojatės?

Audrius: Anglų kalba tokios literatūros, tikriausiai, jau nuo viduramžių laikų gausu. Daugiausiai ja ir naudojuosi. Dabar pradeda atsirasti ir rusų kalba. Maskvoje šiais metais pradėtas leisti specializuotas žurnalas muselininkams.

Na, o dabar aštri tema - kitų žūklės būdų mėgėjai apie muselininkus turi susidarę tokią nuomonę - neva museliautojai "pasikėlę", o ir patys muselininkai save laiko aukštesne klase.

Audrius: žvejai, kurie nedalyvauja tose visose internetinėse diskusijose, o sau ramiai žvejoja - nera "pasikėlę". Tai ne visų muselininkų savybė, o apskritai, tokių žmonių tipas, kurie save stengiasi parodyti. Juk iš aukšto žiūrinčių yra ir spiningautojų ir kitų. To nereikėtų laikyti muselininkų bruožu, čia, manau reiškiasi tam tikro bruožo žmonės atėję į muselinę. Juk to be išimties negalima priskirti visiems muselininkams. Be abejo, atsiranda tokių žmonių, kurie bando save išskirti, kadangi šis žūklės būdas yra žymiai sudėtingesnis nei kiti, o muselininkų nėra daug. Bet noriu pabrėžti, kad to tikrai nepadaro muselinė, o padaro žmonės, turintys tam tikrų bruožų. Keli tokie atsirado ir suformavo nekokią visuomenės nuomonę.

Ar muselininkai labiau propoguoja etišką žūklę?

Audrius: Taip yra tas supratimas apie etiką stipresnis. Muselininkas besiruošdamas žūklei turi gana rimtai pasirengti, visų pirma, išmokti mėtyti, susirišti muselę. Vienos muselės, pavyzdžiui lašišinės, surišimas užima nuo valandos iki dviejų laiko. Ir kai tiek atiduodi pastangų šiam pomėgiui, tai tampa ne be taip svarbu įsidėti žuvį į krepšį, visų pirmą pajunti malonumą kuriant, rišant museles. Muselininkas turėtų būti kūrybinės prigimties, nemokėdamas rišti muselių nebūsi tikrai geru muselininku. Jis turi mokėti, galima žvejoti ir svetimomis muselėmis, tačiau turi suprasti, kas tai yra, iš ko ta muselė susideda, mokėti atskirti, kuri yra kokybiškesnė. Kol neriša žmogus muselių, jo supratimas nėra tikras.

Lietuvoje tikrai netrūksta vandenų museliavimui, bet vis gi muselinė pas mus ne tokia populiari kaip kaimyninėje Latvijoje

Tai daugiau subjektyvios, o ne objektyvios priežastys. Nemanau, kad tai priežastis, kad muselinės įranga yra šiek tiek brangesnė. Gal būt daugiau įvairių sutapimų seka. Tiesiog taip susiklostė. Reikia populiarinti, reikia mums patiems muselininkams stengtis, kad mūsų būtų daugiau. Pradžia buvo gera, susikūrė Merklio klubas, pradėjo populiarinti muselinę žvejybą, o dabar kiek stabtelėjo "Merkio" veikla, na, galbūt turi vidinių problemų. Bet su laiku turėtų viskas susigulėti. Būtų šaunu, kad pradedantys muselininkai galėtų rasti informaciją, kur gali kreiptis pagalbos, patarimų, štai kad ir internete. Kad tiesiog būtų nurodyta vieta, laikas, kada būtų suteikiama informacija, gal klubai turėtų imtis tokios veiklos, gal ir pavieniai muselininkai.

Kaip manote, kiek Lietuvoje tokių, kurie galėtų mokyti kitus?

Audrius: Viso šalyje yra apie 300 museliaujančių, o koks 100 jau galėtų tapti mokytojais ir patarėjais, bent jau perteikti bazinius įgūdžius.

Apie muselinės žvejybos brangumą... Iš ko sprendžiate, kad muselinė įranga yra brangesnė? Pavyzdžiui, dauguma karpininkų teigia, kad brangiausias žūklės būdas yra

karpių gaudymas.
Audrius: Apie tai reikėtų žvelgti iš tokio taško - pati pigiausia muselininko įranga yra brangesnė už pačią pigiausią kitą bet kokio žūklės būdo įrangą. Jei žmogus tikisi įsigyti pačią pigiausią, jam tai kainuos brangiau, nei, pavyzdžiui, pačią pigiausią perkant spiningavimui. Jei kalbėsime apie aukštesnes klases, tuomet kainos susilygina. Minimaliai muselinei įrangai, nekalbant apie aprangą, reikia 300 Lt, o karpį galima pradėti gaudyti nuo 50 Lt.
Kaip Lietuvos rinka aprūpinta reikmenimis museliavimui?
Audrius: Įrangą museliavimui importuoja nemažai firmų, vienoje galima nusipirkti neblogą valą, kitoje išsirinkti neprastą ritę, trečioje kotą. Bet, kad kompleksiškai importuotų kokybišką įrangą museliavimui, tokios firmos nėra. Bet vis gi tikėtina, kad ateityje atsiras. Visų pirma, labai trūksta specializuotos parduotuvės.
Minėjote, kad būtent Jūs žadate atidaryti specializuotą parduotuvę muselininkams. Kada tai bus ir kur?
Audrius: Taip, planuojame atidaryti birželio mėnesį Vilniuje. Visų pirma Vilniuje daugiau muselininkų, ir, apskritai, jei bus Lietuvoje viena tokia parduotuvė, tai ji, be abejo turėtų būti Vilniuje. Dalinai ja rūpinsis Aisė, toliau bus perduota kitai įmonei.
Kalbant apie kokybę, kaip pradedančiam muselininkui atsirinkti kas yra kas?
Audrius: Visų pirma, pradedantis muselininkas prieš eidamas į parduotuvę, turėtų pasiklausti patarimo ką pirkti jau patyrusio žvejo. Kita vertus, kaina taip pat neblogas kokybės rodiklis. Be to, šiomis dienomis jau visose firmose gaminami žymiai kokybiškesni įrankiai, negu seniau, bet ne visos firmos sprendžia kokybės gerinimą komplesiškai. Tarkim, palengvėjo kotas, bet suplonėjo sienelės. Pavyzdžiui, Eagle Claw - tikrai neblogi kotai, nebrangūs, galima priskirti sekančiai pakopai po pigesnių kotų, apie Jaxon kotus muselinei girdėjau neblogų atsiliepimų.
Kokias žuvis galima pagauti su museline?
Audrius: Be visų įprastų žuvų muselinėje žūklėje, galima pagauti lydekas, raudes, net kuojas. Pažįstu vieną muselininką, kuris su museline gaudo viską. Kai kurias žuvis gal ir įmanoma, bet jau juokinga, pavyzdžiui vėgėlę. Užsispyrus, aišku, ją galima sugauti ir su museline, surišti kokią slieko ar žuvelės imitaciją, bet, sakau, juokinga. Užsispyręs kartą pagavau starkį, bet palaidojau apie 10 muselių. Daugiau nebėra noro man starkių gaudyti tokiu būdu, nes toms muselėms surišti aš skyriau tikrai daug valandų.
Kiek žinau, nemažai bendravote su Rusijos muselininkais. Papasakokite apie juos
Audrius: Jeigu Lietuvos muselininkai turi kažkokios arogancijos, tai Rusijos muselininkai arogantiški "kvadrate". Ten kitokie žmonės, jis gali neturėti buto, bet jam reikalingas "mersas", jei perka kažkokį įrankį tai įrankis būtinai turi turėti gerą vardą, bent jau ST. CROIX ar Lamiglas. Jų pokalbiai dažniausiai sukasi ne apie museles ir apie tai, kur žvejoja, o apie tai kas kokią "palką" įsigijo. Rusams yra sudėtingiau nei mums, jiems reikia važiuoti mažiausiai 200 - 300 km iki žūklės vietos, jie museliauja žymiai rečiau. Pagrindinis jų taikinys yra Kola, kai kurie važiuoja į Sibiro upes, ir važiuoja kokiai savaitei.
Kas yra tikras muselininkas?
Audrius: Nenorėčiau skirstyti žmonių į tikrus ir netikrus muselininkus. Jei žmogus turėdamas pasirinkimą važiuoti žvejoti vienu ar kitu įrankiu, mieliau renkasi kažkurį vieną, jis yra to žūklės būdo fanas. Tą galima pasakyti ir apie muselininkus.
Ačiū Audriui. Na, o muselininkai, perskaitę šį straipsnelį, tikiuosi, neliks abejingi Audriaus pasiūlymui ir taps savanoriais mokytojais.